

لزوم توجه به آسیب شناسی کلاس‌های مجازی

فیلم اشتباه‌های دانش‌آموزان را پخش نکنید

مریم طالبی
گزارش‌نویس

بچه ۸ ساله که یک شهر دارند به او می‌خندند. چه حالی پیدا می‌کنید؟

«فکر می‌کنم یکی از دلایل عمده اش همین ویدیوهاست که دختر من وقتی قرار است ویدیویی برای معلم ضبط کند یا سر کلاس آنلاین صحبت کند اضطراب می‌گیرد. همیشه سعی می‌کنم او را آرام کنم و حتی خودم کنارش می‌نشینم تا اطمینان داشته باشد همه چیز بخوبی پیش می‌رود اما باز هم نگران است.»

مادر این دانش‌آموز ادامه می‌دهد: «البته اندکی استرس داشتن شاید طبیعی باشد اما اینکه بچه به این سن بگوید قلمم خیلی تند می‌زند و کف دست‌ها و پایشان‌اش عرق کند، دیگر طبیعی نیست. این را هم بگویم که از اول این‌طور نبود و تصور من این است که اضطرابش تحت تأثیر همین فیلم‌های اشتباهی‌های دانش‌آموزان باشد که در شبکه‌های اجتماعی پخش می‌شود. من نمی‌دانم چه کسی این فیلم‌ها را پخش می‌کند اما به هر حال کسی است که به فضای کلاس دسترسی دارد. باید در مورد این مسأله نظارت کافی صورت گیرد.»

مجید احمدی نیا، معلم دربارۀ اینکه چه کسانی مسبب پخش این نوع ویدیوها هستند و این مسأله چه آسیبی به دانش‌آموزان وارد می‌کند، این‌طور می‌گوید: «خیلی از مدارس هم اصرار دارند از لحظه‌ای که وارد کلاس می‌شویم تا لحظه‌ای که کلاس تمام می‌شود همه‌اش باید ضبط شود و این تقریباً همه‌جا اجباری است.

در این شرایط همه باید حواسشان باشد که حرف اضافه‌ای نزنند مثلاً معلم می‌خواهد یک شوخی با بچه‌ها بکند و فضای کلاس را عوض کند یا تنفس دهد یا هر چیزی که امکانش در کلاس‌های حضوری بوده و هست؛ اما در کلاس‌های آنلاین این امکان وجود ندارد چون اصرار دارند که کلاس ضبط شود و خود این مسأله محدودیت‌هایی به وجود می‌آورد. این یک مسأله است و مسأله بعدی این است که مردم دوست دارند چیزهای خنده‌دار را منتشر کنند. ما ویدیوهای مختلفی را در شبکه‌های اجتماعی می‌بینیم که مردم عمداً کسی را اذیت می‌کنند که از او فیلم بگیرند و منتشر کنند، با این احوال خیلی عجیب نیست که اگر اتفاق خنده‌داری سر کلاس می‌افتد منتشر شود.

این برمی‌گردد به همان اخلاق منتشر کردن چیزهای خنده‌دار که در خیلی‌ها دیده می‌شود. یک بخش از کسانی که فیلم‌ها را منتشر می‌کنند، خود دانش‌آموزان بخصوص نوجوان‌ها هستند که این کار برایشان خیلی جذاب است که یک سوتی کلامی یا حرف خنده‌داری را که یکی از بچه‌ها می‌گوید منتشر کنند. این می‌تواند شامل محتوای چت کلاسی هم باشد. معلم‌ها هم لزوماً همه‌شان رعایت نمی‌کنند و گاهی این ویدیوها از سوی خود معلم‌ها منتشر می‌شود البته که قطعاً همه این‌طور نیستند و گاهی به‌دلیل ضعف آموزشی است. خیلی از معلم‌ها چیزی از روانشناسی کودک نمی‌دانند و نباید هم انتظار داشت که

با مصادیق سلامت روان کودک آشنا باشند به خاطر همین ممکن است وقتی اشتباه بامزه‌ای از بچه ببیند منتشر کنند. در واقع ناآگاهانه این کار را انجام می‌دهند و به عواقب آن فکر نمی‌کنند.» احمدی‌نیا ادامه می‌دهد: «خود من گاهی اتفاقاتی برایم در کلاس می‌افتد که آنقدر خنده‌دار است که آن را برای خودم جایی یادداشت می‌کنم. شاید بعداً هم یادم نیاید اما می‌خواهم آن را برای خودم یادگاری داشته باشم اما به هیچ عنوان این چیزها را منتشر نمی‌کنم. البته منتشر کردن هم درجات مختلفی دارد. یک وقت در حد یک توییت بی‌نام و نشان است و یک وقت با عکس و فیلم منتشر می‌شود. مدرسی که کلاس‌هایشان آنلاین برگزار می‌شود و دانش‌آموز فیلم برای معلم می‌فرستد، به هر حال ممکن است در شرایطی قرار گیرند که این فیلم‌ها بدون اجازه دانش‌آموزان منتشر شود. مثل اینکه در میهمانی‌ها فیلم بگیرد و بدون اجازه از کسانی که در فیلم هستند آن را منتشر کند و بعدش فکر نکنید چه اتفاقی می‌افتد. این فیلم براحتی پخش می‌شود و وایرال می‌شود و ما نمی‌دانیم چقدر ممکن است به آن دانش‌آموز صدمه وارد کند و سرنوشت و آینده‌اش را تحت تأثیر قرار دهد.

ارتباط بوده‌ام، بندرت دیده‌ام خانواده‌ای واقعاً دغدغه‌مند باشد و با توجه بیش از حد یا بی‌توجهی، به فرزندش صدمه نزده باشد. ما قانونی نداریم که بگوید معلم حق ندارد اسکرین شات بگیرد یا فیلم دانش‌آموز را داشته باشد. این مسأله کاملاً بستگی به نحوه تفکر و رفتار معلم دارد. نمی‌دانم چطور می‌شود

جلوی این کار را گرفت. شاید باید خیلی در این باره آموزش داد و برنامه‌هایی برگزار کرد؛ مثلاً در مورد آن دانش‌آموز شمالی که سال‌ها پیش فیلمش پخش شده بود، چند سال بعد او را آوردند و گفتند این بچه به خاطر این مسأله ترک تحصیل کرده است. همین باعث شد توجه مردم به این مسأله جلب

شود. به هر حال کاسی‌ی راه انداختن با لغزش کلامی یک دانش‌آموز یا لکنت او، کسی را که نابود می‌کند و لطمه می‌زند همان دانش‌آموز است. ممکن است به خاطر همین مسأله ترس‌های زیادی در ذهن دانش‌آموز ایجاد شود که تا بزرگسالی باقی بماند. من بزرگسالانی را می‌شناسم که هنوز به خاطر رفتاری

که معلم در برابر اشتباهاتشان با آنها داشته، دچار ترس می‌شوند و اعتماد به نفس برای ابراز عقیده ندارند.» بیابید خودمان را بگذاریم جای یک بچه ۸، ۷ ساله که دوست دارد در چشم معلم و همکلاسی‌هایش بهترین باشد. بعد ناگهان در شرایطی قرار می‌گیرد که نه تنها همکلاسی‌ها که بلکه تمام مردم شهر دارند به او می‌خندند؛ اصلاً بیابید برگردیم به کودکی خودمان. اگر چنین اتفاقی برابمان می‌افتاد چه حالی پیدا می‌کردیم؟ پس بیابید از همین حالا تصمیم بگیریم که فیلم اشتباه‌های دانش‌آموزان را پخش نکنیم. این کار نه تنها برخلاف حقوق کودکان است، بلکه می‌تواند آسیب‌های جدی به روان کودک وارد کند. شما چند لحظه می‌خندید و او ممکن است یک عمر درگیر اضطراب باشد.

جدول سودوکو

ارقام ۱ تا ۹ را طوری در خانه‌های سفید قرار دهید که هر رقم در سطرها، ستون‌ها و مربع‌های کوچک ۳ در ۳ یکبار دیده شود

۳۸۰۶

متوسط								
۷	۳	۹	۱					
۹								
۱	۲	۳	۵	۸				
		۴			۳			
۴	۳	۷	۸	۷	۹	۶		
۵		۹	۱					
۷	۱	۵	۶					۳
۶								
۹	۲	۵			۶			

خیلی سخت								
۹	۸	۱						
۶		۹						
۸	۷							
		۸	۱	۵	۳			
۳		۶			۴			
۲	۱	۷	۴					
۲		۵				۴	۹	
	۳	۴						

ب	ا	آ	ي	ع	ا	ا	و	و	ي	ا	ب	ا	ع	ا	ا	و	ا	ي	و	ا	ا	ب	ع	
ا	ا	ي	و	ب	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	و	ا	ا	ي	ب	ا	و	و	ا	ا	ا	ب	ع
ا	ع	و	ا	ا	ا	ي	ا	ا	ا	ب	ا	ا	ي	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ب	ع
ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ب	ا	ا	ا	ا	و	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ب	ع
ا	ي	ا	ب	ع	و	ا	ا	ا	ا	ا	ي	ب	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ب	ع
ع	ب	ا	ي	ا	ا	و	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ب	ع
ي	ا	ع	ا	ا	ا	ب	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ب	ع
ا	و	ا	ا	ا	ا	ب	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ب	ع
ا	ا	ب	ع	و	ي	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا	ب	ع